

ປະຫວັດສາດທຶກຊ່ອນເຮືອນຂອງຂໍ້ທີສີ່ສິບ - ເລກເຈັດ

ສິບເອັດ ແລະ ຊາວສອງ

Jeff Pippenger

2026-04-04

ດານເຮືອນ ບົດທີ 11 ຂໍ້ 16 ແລະ ຂໍ້ 22 ທັງສອງສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້. ການສຳເລັດຜົນຂອງຂໍ້ 10 ໃນປີ 1989 ໄດ້ນຳໄປສູ່ສົງຄາມຢູເຄຣນໃນປີ 2014, ດັ່ງທຶກເປັນຕົວແທນໂດຍການສຳເລັດຜົນຂອງຂໍ້ 11 ໃນຍຸດທະການຮາເຟຍໃນປີ 217 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຂໍ້ 11 ເຖິງ ຂໍ້ 16 ກໍເປັນຂໍ້ 11 ເຖິງ ຂໍ້ 22 ເໝືອນກັນ; ດັ່ງນັ້ນ, ປະຫວັດສາດທຶກຊ່ອນເຮືອນຂອງຂໍ້ 40, ດັ່ງທຶກເປັນຕົວແທນໃນຂໍ້ 11 ຫາ 16, ກໍຖືກເປັນຕົວແທນເຊັ່ນກັນວ່າເປັນປະຫວັດສາດຂອງຂໍ້ 11 ເຖິງ 22. ປະຫວັດສາດທຶກຊ່ອນເຮືອນຂອງຂໍ້ 40 ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຂໍ້ 11 ເຖິງ 22.

ບົດທີ 11 ເຖິງ ບົດທີ 22

ປະຫວັດສາດທຶກຊ່ອນໄວ້ນ ຍັງຖືກແທນຄວາມໝາຍໄວ້ໃນບົດທີສິບເອັດເຖິງຊາວສອງຂອງ Genesis, Matthew, Revelation ແລະ The Desire of Ages. ພະຍານທັງສີ່ຂອງບົດ "ສິບເອັດເຖິງຊາວສອງ" ສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດສາດທຶກຊ່ອນໄວ້, ເພາະວ່າປະຫວັດສາດທຶກຊ່ອນໄວ້ນັ້ນຄືຂໍ້ທີສິບເອັດເຖິງຊາວສອງໃນ Daniel 11. ຈຸດກາງຂອງພະຍານທັງສີ່ອະນຸຍາດເຖິງໝາຍສຳຄັນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຢູ່ສະເໝີ, ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍພັນທະສັນຍາແຫ່ງຄວາມຕາຍທຶກແທນຄວາມໝາຍໂດຍ Nimrod ໃນບົດທີສິບເອັດຂອງ Genesis ແລະສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍໄສເພນີແຫ່ງໂຮມໃນບົດທີສິບເຈັດຂອງ Revelation.

ສິບເຈັດ

ນອກຈາກມັດທາຍແລ້ວ, ພະຍານທັງສີ່ລະບຸວ່າບົດທີສິບເຈັດເປັນຈຸດກາງຂອງຊ່ວງເວລາທີ່ພວກເຂົານຳສະເໜີ. ເລກສິບເຈັດຍັງບາກດິສາມຄັ້ງໃນຄຳພະຍາກອນສາມສາຍທີ່ມີໄລຍະສອງຮ້ອຍຫ້າສິບປີ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນໃນ 457 BC, 64 ແລະ 1776. ສອງໃນບັນດາສາຍເຫຼົ່ານັ້ນ, (ສາຍທຳອິດແລະສາຍສຸດທ້າຍ) ລະບຸຈຸດກາງເມື່ອສາຍທຳອິດຂອງ 457 BC ສິ້ນສຸດລົງໃນ 207 BC ແລະສາຍສຸດທ້າຍຂອງ 1776 ສິ້ນສຸດລົງໃນ 2026. 207 BC ຢູ່ລະຫວ່າງຍຸດທະການທີ່ Raphia ແລະ Panium, ແລະ 2026 ແມ່ນກາງສະໄໝຂອງປະທານາທິບໍດີຄົນສຸດທ້າຍຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ.

ພາຍໃນສາມເສັ້ນເວລາສອງຮ້ອຍຫ້າສິບປີນັ້ນ, Ptolemy ໄດ້ປົກຄອງເປັນເວລາສິບເຈັດປີ. ໃນເສັ້ນຂອງ Nero ມີສິບເຈັດປີລະຫວ່າງ 313 ແລະ 330 ແລະກໍມີສິບເຈັດປີລະຫວ່າງຍຸດທະການທີ່ Raphia ໃນປີ 217 BC ແລະຍຸດທະການທີ່ Panium ໃນປີ 200 BC. ພະຍານສາມໃນສີ່ຂອງບົດທີສິບເອັດເຖິງຊາວສອງ ກຳນົດຈຸດກາງທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກມັນໄວ້ທີ່ບົດທີສິບເຈັດ. ດັ່ງນັ້ນ ປະຫວັດສາດທຶກຊ່ອນເຮືອນຂອງຂໍ້ທີສີ່ສິບ ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນຂໍ້ທີສິບເອັດເຖິງຊາວສອງຂອງບົດດຽວກັນ, ແລະພະຍານທັງສີ່ຂອງບົດທີສິບເອັດເຖິງຊາວສອງ ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ເຫຼົ່ານັ້ນດຽວກັນ. ການສຳເລັດຜົນຂອງຄຳພະຍາກອນ 250 ປີທັງສາມ ສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດສາດດຽວກັນນັ້ນ. ຈຸດກາງທຶກເປັນຢ່າງເປັນໝາຍທາງ, ແລະຖືກລະບຸໂດຍພິເສດວ່າເປັນສັນຍາລັກຂອງພັນທະສັນຍາ ແລະຕາປະທັບຂອງຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ດານເຮືອນ ບົດ 12

ຂໍ້ທັດຈັດ, ສົບເອັດ ແລະ ສົບສອງ ຂອງດານເຮືອນ ບົດທີ 12

ໄດ້ລະບຸໄລຍະສູດທຳຍະການປະທັບຕາຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້ນ. ຂໍ້ທັດຈັດລະບຸວັນທີ 31 ທັນວາ 2023, ຂໍ້ທັດສົບສອງລະບຸວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020. ການກະຈັດກະຈາຍໃນຂໍ້ທັດຈັດ ຊຶ່ງສົນສຸດລົງໃນວັນທີ 31 ທັນວາ 2023 ແລະ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ນັ້ນ ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນອັນຟາ ແລະ ໂອເມກາ ຂອງສາມຂໍ້ແຫ່ງເວລາຄຳພະຍາກອນທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນດານເຮືອນ 12. ຂໍ້ກາງຂອງ 1,290 ປີລະບຸປະຫວັດສາດຈາກປີ 1989 ໄປຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້ວ່າເປັນ 30, ແລ້ວຈຶ່ງ 1,260

ໄປຈົນເຖິງການປົດສົນແຫ່ງເວລາທົດລອງຂອງມະນຸດ.

ສາມສົບປີເປັນຕົວແທນອາຍຸແຫ່ງປະໂລຫິດຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້ນ ແລະ 1260 ປີ ເປັນແບບຢ່າງຂອງສົບສອງເດືອນເຊິ່ງເປັນສັນຍາລັກໃນພຣະນິມິດ 13.

ຄຳພະຍາກອນຄູ່ຂອງ 30 ຕາມດ້ວຍ 1,260 ປີ

ເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງຄຳພະຍາກອນພັນທະສັນຍາຄູ່ຂອງອັບຮາຮາມ ແລະ ໂບໂລ ຄື 400 ແລະ 430 ປີ.

ຈຸດກາງຂອງສາມຂໍ້ພຣະຄຳພີວ່າດ້ວຍເວລາໃນດານເຮືອນ 12

ເປັນຕົວແທນຂອງການກະບົດຂອງອັກສອນຕົວທີ່ສົບສາມ ພ້ອມທັງເນັ້ນຫນັກເຖິງພັນທະສັນຍາ ແລະ ການປະທັບຕາຂອງ 144,000. ສາມຂໍ້ພຣະຄຳພີນັ້ນຍັງສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດສາດທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້ ແລະ ເພີ່ມພະຍານອີກປະການໜຶ່ງເພື່ອເນັ້ນວ່າຈຸດກາງເປັນສັນຍາລັກຂອງພັນທະສັນຍາ.

ລະດູໃບໄມ້ບັງ ແລະ ລະດູໃບໄມ້ຫຼົ່ນ

ດ້ວຍບັນດາແນວເສັ້ນທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້

ເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງລວມເອົາພະຍານທັງສາມຂອງງານບຸນໃນລະດູບ່ອນໄມ້ຜຸດແລະລະດູໃບໄມ້ຫຼົ່ນ

ທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນພຣະທຳ ເລວິນຕີ ບົດທີ 12 ຂອງສາມ

ໃຫ້ສອດຄ່ອງແລະປະສານເຂົ້າກັບລະດູການເພີ່ມເຕີມຂອງສິ່ງໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງໄມ້ກາງແຂນ. ໃນທົນນັ້ນ

ບົດນັ້ນແມ່ນບົດທີ 12 ຂອງສາມ ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງພຣະກິດງານການລົບລ້າງບາບຂອງພຣະຄຣິດ.

ບົດນັ້ນປະກອບດ້ວຍສີສັນສີຂີ້ ອັນເປັນການແທນຄຳເຊິ່ງສັນຍາລັກຂອງວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ວັນທີ 22 ຕຸລາ

ແທນເຖິງ 22 ວັນໃນເດືອນຕຸລາ ເລີ່ມຈາກວັນທີໜຶ່ງ ແລະສົ້ມສຸດໃນວັນທີ 22 ຂອງ

ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຖືເອົາຫຼັກຖານຮັບຮອງຂອງອັກສອນເຮັບເຮົາ. ເມື່ອເດືອນຕຸລາເປັນເດືອນທີ່ສົບ

ເມື່ອນຳໄປຄຸນກັບວັນທີ 22 ຂອງ ຈຶ່ງເທົ່າກັບ 220.

ໃນປະຕິທິນຮີບຮົວ ວັນທີ່ສົບຂອງເດືອນທີ່ຈັດແມ່ນວັນແຫ່ງການລົບລ້າງບາບ ແລະ

ສົບຄູນເຈັດເທົ່າກັບເຈັດສົບ ອັນເປັນສັນຍາລັກຂອງເວລາແຫ່ງການທົດລອງ.

ໄລຍະເວລາສອງພັນສາມຮ້ອຍປີໄດ້ສົ້ມສຸດລົງໃນປີ 1844 ເມື່ອທູດສະຫວັນອົງທີສາມມາເຖິງ

ຕາມທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ວ່າໜ້າໂດຍພຣະລາຊດຳລັດສະບັບທີ່ສາມທີ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໄລຍະເວລານັ້ນ. ໃນເວລານັ້ນ

ມີຈັດສົບອາທິດທີ່ຖືກກຳນົດເປັນເວລາແຫ່ງການທົດລອງ

ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຈັດສັນໃຫ້ແກ່ອົດສະຣາເອນແທໃນສະໄໝບູຮານ ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງ 2,300 ວັນ; ແລະ

ໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງວັນເຫຼົ່ານັ້ນ

ໄລຍະເວລາແຫ່ງການທົດລອງສຳລັບອົດສະຣາເອນຜ່າຍວົນຍານໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່

ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍວັນທີ່ສົບຂອງເດືອນທີ່ຈັດ ຊຶ່ງເທົ່າກັບເຈັດສົບ. ວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844

ເປັນແບບຢ່າງວ່າໜ້າຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄມ້ຊ້ຳ ແລະ ຢູ່ທົນນັ້ນເອງ

ເວລາແຫ່ງການທົດລອງສັນຍາລັກເຈັດສົບປີຈຶ່ງສົ້ມສຸດລົງສຳລັບຄວາມເຊື່ອແອດເວນຕິສຕ໌ວັນທີ່ຈັດ

ເໝືອນດັ່ງທີ່ມັນໄດ້ສົ້ມສຸດລົງສຳລັບຊາວຢິວ ເມື່ອສະເຕຟາໂນຖືກແກວ່ງຫນີ.

1844 ເປັນຕົວແທນແຫ່ງຊ່ວງເວລາໜຶ່ງທີ່ທູດສະຫວັນສອງອົງໄດ້ມາເຖິງ,

ອົງທີສອງໃນເວລາແຫ່ງຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ ແລະອົງທີສາມໃນເວລາແຫ່ງຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງໃຫຍ່. "44"

ເປັນຕົວແທນແຫ່ງຂ່າວສານສອງຊັ້ນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຂໍ້ສະເໜີໃນດາວເນອນ 11
ຊຶ່ງເວົ້າເຖິງຂ່າວທີ່ມາຈາກທົດຕາເວັນອອກ ແລະຈາກທົດເໜືອ. ພຣະບັນຍັດເລວີ 23 ປະກອບມີສີສິບສີ່
ຊຶ່ງແບ່ງບັນດາເທດສະການອັນບໍ່ລືອກເປັນລະດູໃບໄມ້ບົ່ງ ແລະລະດູໃບໄມ້ຫຼົ່ມ.
ສີສິບສີ່ຂັ້ນນີ້ເປັນຕົວແທນແຫ່ງຂ່າວສານສອງຊັ້ນ. ສອງລະດູນັ້ນຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຢ່າງລະຊາວສອງຂໍ້,
ດັ່ງນັ້ນທັງເທດສະການລະດູໃບໄມ້ບົ່ງ ແລະລະດູໃບໄມ້ຫຼົ່ມ
ຈຶ່ງເປັນຕົວແທນແຫ່ງອັກສອນຊາວສອງຕົວຂອງປະຕິທິນຮີບຣູ,
ເມື່ອພະຍານທັງສອງນີ້ມີຊາວສອງຂໍ້ຖືກນຳມາຮ່ວມກັນ ຄຽງຄູ່ກັບລະດູເພນເຕກອດ
ພວກມັນກໍ່ອາດເກີດເປັນໂຄງຮ່າງຂອງສາມຂັ້ນຕອນ.

ຂັ້ນຕອນທຳອິດແມ່ນໝາຍຫຼັກໜຶ່ງທີ່ປະກອບດ້ວຍສາມສ່ວນ ຕາມດ້ວຍຫ້າມ
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບໝາຍຫຼັກສຸດທ້າຍໃນສາມໝາຍຫຼັກນັ້ນ.
ໝາຍຫຼັກກາງແມ່ນສາມສິບມີແຫ່ງການສັງສອນແບບໜ້າຕ່ຳໂດຍພຣະຄຣິດ
ກັບຜູ້ທີ່ກຳລັງຖືກເຈີມຕັ້ງເປັນປະໂລຫິດເພື່ອຮັບໃຊ້ໃນຄຣິສຕະຈັກຜູ້ມີໃຊ້. ພຣະບັນຍັດເລວີ ບົດທີຊາວສາມ
ສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດສາດທີ່ຊ້ອນຮ້ອນຂອງຂໍ້ສະເໜີ.

ຈຸດກາງ

ຈຸດກາງຂອງເສັ້ນເນື້ອຫາໃນພຣະທຳປະຖົມມະການ ບົດທີ 11 ເຖິງ ບົດທີ 22 ແມ່ນບົດທີ 17
ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ຂັ້ນຕອນທີ່ສອງຂອງພັນທະສັນຍາສາມຂັ້ນຂອງອັບຣາຮາມ
ແລະເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການຕັດຫນັງປາຍອະວະຍະເພດໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ.
ຈຸດກາງຢ່າງແທ້ຈິງຂອງຂໍ້ພຣະຄຳທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນບົດທີ 11 ຫາ 22 ແມ່ນ ປະຖົມມະການ 17:22:

ແຕ່ເຮົາຈະສະຖາປະນາພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາໄວ້ກັບອີຊາກ
ຜູ້ທີ່ນຶ່ງຊາຮາຈະໃຫ້ກຳເນີດແກ່ເຈົ້າໃນເວລາກຳນົດໃນປີໜ້າ.
ແລະເມື່ອພຣະອົງຊົງຢຸດການຕັດກັບລາວແລ້ວ ພຣະເຈົ້າກໍ່ສະເດັດຂຶ້ນຈາກອັບຣາຮາມ. ປະຖົມມະການ
17:22.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ລົ້ມຕົ້ນຕັດກັບອັບຣາຮາມໃນຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງ ແລະພຣະອົງໄດ້ສັ້ນສຸດພຣະດຳລັດນັ້ນໃນຂໍ້ທີ່ຊາວສອງ;
ດັ່ງນັ້ນ ບົດສັນທະນາທັງໝົດເກືອບພັນທະສັນຍາແຫ່ງການຕັດຫນັງປາຍຈຶ່ງຖືກຈັດວາງໄວ້ພາຍໃນບໍລິບົດແຫ່ງ
ຄຳພະຍາກອນຂອງຕົວອັກສອນຮີບຣູຊາວສອງຕົວ,
ໃນຂະນະທີ່ເກ່ນເລື່ອງຂອງຂໍ້ພຣະຄຳທີ່ຊາວສອງຂັ້ນນີ້ຄືພິທີການຕັດຫນັງປາຍ
ຊຶ່ງຈະຕ້ອງຖືກປະກອບໃນວັນທີ່ເປດ. ສູນກາງ ຫຼືຈຸດກາງຂອງຂໍ້ຄວາມໃນພຣະທຳປະຖົມມະການ
ແມ່ນຄວາມສຳພັນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກັບຄົນໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີພັນ
ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍພັນທະສັນຍາແຫ່ງການຕັດຫນັງປາຍຂອງອັບຣາຮາມ.
ຈຸດກາງຂອງແນວບົດຕັ້ງແຕ່ບົດທີສິບເອັດໄປຈົນຮອດບົດທີ່ຊາວສອງໃນພຣະທຳປະຖົມມະການ
ແມ່ນບົດທີສິບເຈັດ, ແລະຈຸດກາງຢ່າງແທ້ຈິງຂອງບົດນັ້ນແມ່ນຂໍ້ທີ່ຊາວສອງ
ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າຢຸດພຣະດຳລັດເລື່ອງພັນທະສັນຍາກັບອັບຣາຮາມ,
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງວາງຈຸດກາງນັ້ນໄວ້ໃນບໍລິບົດຂອງອັກສອນຮີບຣູຊາວສອງຕົວ.
ຈຸດກາງຂອງຂໍ້ພຣະຄຳທີ່ຊາວສອງຂໍ້ເຫຼົ່ານັ້ນ ແນ່ນອນວ່າ ແມ່ນຂໍ້ທີ່ສິບເອັດ.

ແລະພວກເຈົ້າຈະຕັດຫນັງຫຸ້ມປາຍອະໄວຍະວະຂອງພວກເຈົ້າ;
ແລະການນັ້ນຈະເປັນໝາຍສຳຄັນແຫ່ງພັນທະສັນຍາລະຫວ່າງເຮົາກັບພວກເຈົ້າ. ປະຖົມມະການ 17:11

ຈຸດກາງຂອງຂໍ້ຄວາມສີ່ຕອນໃນພຣະຄຳພີ ຕັ້ງແຕ່ບົດທີສິບເອັດຈົນເຖິງບົດທີ່ຊາວສອງ
ກ່ຽວພັນກັບສາມຂໍ້ພຣະຄຳ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຄົດຂອງຈຸດກາງນັ້ນສົມບູນ.

ນີ້ແຕ່ລະແມ່ນພັນທະສັນຍາຂອງເຈົ້າ ທີ່ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກສາໄວ້ ລະຫວ່າງເຈົ້າກັບພວກເຈົ້າ
ແລະລູກຫຼານຂອງເຈົ້າພາຍຫຼັງເຈົ້າ; ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໃນພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັບພິທີຕັດໜັງຫຸ້ມປາຍ.
ແລະພວກເຈົ້າຈະຕັດໜັງເນື້ອຂອງໜັງຫຸ້ມປາຍຂອງຕົນ;
ແລະການນັ້ນຈະເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງພັນທະສັນຍາລະຫວ່າງເຈົ້າກັບພວກເຈົ້າ.
ແລະຜູ້ຊາຍທຸກຄົນທີ່ມີອ້າຍແປດວັນໃນພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັບພິທີຕັດໜັງຫຸ້ມປາຍ
ຕະຫຼອດຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າ ທັງຜູ້ທີ່ເກີດໃນເຮືອນ ຫຼືຜູ້ທີ່ຊົມມາດ້ວຍເງິນຈາກຄົນຕ່າງຊາດໃດໆ
ຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ. ປະຖົມມະການ 17:10-12.

ເຄື່ອງໝາຍເປັນສັນຍານ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງທຸກ. ຂໍ້ຄວາມນີ້ກ່າວເຖິງທຸກ ຜູ້ຊົງແມ່ນໜັງແສນສະໜິສະໜິ.
ເດັກຊາຍນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກຕັດຮອບໃນວັນທີ່ແປດ,
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພັນທະສັນຍາຂອງໂນອາກັບແປດຊີວິດຢູ່ໃນນາວາ,
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໃຊ້ເລກແປດເພື່ອເຊື່ອມພັນທະສັນຍາຂອງໂນອາເຂົ້າກັບພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ.
ພວກເຂົາຈະຕ້ອງເປັນຊາວຟີລິດເດວເຟຍ, ເພາະພວກເຂົາຈະຕ້ອງຖືກຕັດຮອບ
ຊຶ່ງໂປໂລໄດ້ລະບຸວ່າເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງການຄົງເນື້ອໜັງໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ. ເມື່ອເນື້ອໜັງຖືກຄັງໄວ້ແລ້ວ
ພຣະທຳເທວະພາບຂອງພຣະຄຣິດຢູ່ພາຍໃນ, ແລະການປະສົມປະສານນັ້ນແມ່ນທຸກ; ເພາະດັ່ງທີ່ຊິດເຕີໄວທ໌
ກ່າວວ່າ, “ເມື່ອພຣະລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດຖືກສະທ້ອນຄົງຢູ່ສົມບູນໃນບຸດທັງຫຼາຍຂອງພຣະອົງ,
ພຣະອົງຈະສະເດັດກັບມາເພື່ອພວກເຂົາ.”

“ທຳມະຊາດມະນຸດໄດ້ເສື່ອມຊາມ ແລະຖືກພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍ່ລົງສຸດພິພາກສາລົງໂທດຢ່າງຊອບທຳ.
ແຕ່ໄດ້ມີການຈັດຕຽມໄວ້ສຳລັບຄົນບາບຜູ້ກັບໃຈ
ເພື່ອວ່າໂດຍຄວາມເຊື່ອໃນການລົບລ້າງບາບໂດຍພຣະບຸດອົງດຽວຜູ້ຊົງບັງເກີດຂອງພຣະເຈົ້າ
ເຂົາອາດໄດ້ຮັບການອະໄພບາບ, ພົບການຊອບທຳ, ໄດ້ຮັບການຮັບເປັນບຸດໃນຄອບຄົວສະຫວັນ,
ແລະກາຍເປັນຜູ້ຮັບມໍລະດົກແຫ່ງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.
ການປ່ຽນແປງນີ້ເປັນໄລຍະເວລາທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍການດຳເນີນພະລັງງານຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ລົງສຸດ
ຜູ້ຊົງກະທຳຕໍ່ມະນຸດ ໂດຍບຸກຜັງທຳມະຊາດໃໝ່ໄວ້ໃນເຂົາ
ຕາມຄວາມບາກຸ້ນແລະຄວາມຍືນຍອມຂອງເຂົາທີ່ຈະໃຫ້ການນັ້ນເກີດຂຶ້ນ.
ພາບລັກຂອງພຣະເຈົ້າຖືກຟື້ນຟູຄືນໃນຈິດວິນຍານ,
ແລະມີຕົວເຂົາໄດ້ຮັບກຳລັງແລະຖືກສ້າງໃໝ່ໂດຍພຣະຄຸນ, ແລະຖືກໃຫ້ສາມາດສະທ້ອນພຣະລັກສະນະຂອງ
ພຣະຄຣິດໃນຄວາມຊອບທຳແລະຄວາມບໍ່ລົງສຸດອັນແທ້ຈິງໄດ້ຢ່າງສົມບູນຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.”

“ນ້ຳມັນທີ່ຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງສຳລັບຜູ້ທີ່ຖືກພັນລະນາວ່າເປັນພົມມະຈາຣ໌ໂງ່ ນັ້ນ
ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ຈະນຳໄປທາງໄວ້ພຽງແຕ່ພາຍນອກ.
ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງນຳຄວາມຈິງເຂົ້າໄປໃນສະຖານບໍ່ລົງສຸດແຫ່ງຈິດວິນຍານ ເພື່ອໃຫ້ມັນຊຳລະ, ຂັດເກົາ,
ແລະຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລົງສຸດ. ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງການ ບໍ່ແມ່ນທິດສະດີ;
ແຕ່ເປັນຄຳສອນອັນສັກສິດຂອງພຣະຄຳພີ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນຫຼັກຄຳສອນທີ່ຄົມເຄືອ ຫຼືແຕກກະຈັດກະຈາຍ
ແຕ່ເປັນຄວາມຈິງອັນມີຊີວິດ ທີ່ກ່ຽວພັນກັບຜົນປະໂຫຍດນິຣັນດອນ ຊຶ່ງມີສູນກາງຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ.
ໃນພຣະອົງນັ້ນ ມີລະບົບຄວາມຈິງຜ່າຍພຣະເຈົ້າອັນຄົບຖ້ວນ. ຄວາມພົ້ນຂອງຈິດວິນຍານ
ໂດຍຜ່ານຄວາມເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ເປັນພື້ນຖານແລະເສົ້າຄຳຂອງຄວາມຈິງ.
ຜູ້ທີ່ສຳແດງຄວາມເຊື່ອອັນແທ້ຈິງໃນພຣະຄຣິດ
ຍ້ອມທຳໃຫ້ຄວາມເຊື່ອນັ້ນປາກົດແຈ້ງໂດຍຄວາມບໍ່ລົງສຸດແຫ່ງລັກສະນະ
ໂດຍການເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາຕະຫຼອດກ່າວ ຄວາມຈິງຕາມທີ່ມັນຢູ່ໃນພຣະເຢຊູນັ້ນ
ໄປເຖິງສະຫວັນ ແລະໂອບລົມນິຣັນດອນ. ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈວ່າ
ລັກສະນະຂອງຄຣິດສະຕຽນຄວນເປັນຕົວແທນລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດ
ແລະແຕ່ມັນບໍ່ຄືນດ້ວຍພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງ. ແກ່ພວກເຂົາ ນ້ຳມັນແຫ່ງພຣະຄຸນໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້
ຊຶ່ງຄ້າຈຸນແສງສະຫວ່າງທີ່ບໍ່ມີວັນດັບ. ພຣະວິນຍານບໍ່ລົງສຸດໃນໃຈຂອງຜູ້ເຊື່ອ

ກະທຳໃຫ້ເຂົາສົມບູນໃນພຣະຄຣິດ. ມື້ໃຊ້ຫຼັກຖານທີ່ແນ່ນອນວ່າ ຊາຍຫຼີກຖານໜຶ່ງເປັນຄຣິດສະຕຽນ ເພາະພຽງແຕ່ເຂົາສຳແດງອາລົມອັນເລິກຊຶ້ງ ໃນເວລາທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ສະພາບການອັນເຮັດໃຫ້ຕົນເຫັນ. ຜູ້ທີ່ເປັນເໝືອນພຣະຄຣິດ ມີອົງປະກອບອັນເລິກແນ່ນອນ ໝັ້ນຄົງ ແລະອົດທົນ ຢູ່ໃນຈິດວິນຍານຂອງຕົນ ແຕ່ກໍມີຄວາມສຳນຶກເຖິງຄວາມອ່ອນແອຂອງຕົນເອງ ແລະບໍ່ຖືກມານຫຼອກລວງແລະຊັກນຳໃຫ້ຜິດທາງ ຈົນເຮັດໃຫ້ໄວ້ວາງໃຈໃນຕົນເອງ. ເຂົາມີຄວາມຮູ້ໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຮູ້ວ່າ ເຂົາບອດໄພກຕໍ່ເມື່ອເຂົາວາງມືຂອງຕົນໄວ້ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະຍຶດພຣະອົງໄວ້ຢ່າງໝັ້ນຄົງ.

ອຸປະນິສັຍຈະຖືກເປີດເຜີຍໂດຍວິກິດການ. ເມື່ອສຽງອັນແນ່ນອນໄດ້ປະກາດໃນເວລາທ່ຽງຄືນວ່າ, 'ເບິ່ງເຖິດ, ເຈົ້າບ່າວກຳລັງມາ; ຈົ່ງອອກໄປຕ້ອນຮັບທ່ານ,' ບັນດາຍິງພົມມະຈັນທີ່ກຳລັງນອນຫຼັບກິດຕົນຈາກການຫຼັບໄຫຼຂອງຕົນ, ແລະໄດ້ບາກົດຊັດວ່າຜູ້ໃດໄດ້ຕຽມພ້ອມໄວ້ສຳລັບເຫດການນັ້ນ. ທັງສອງຝ່າຍຖືກເຫດການນັ້ນຈັບໄດ້ໂດຍບໍ່ທັນຮູ້ຕົວ, ແຕ່ຝ່າຍໜຶ່ງໄດ້ຕຽມພ້ອມໄວ້ສຳລັບພາວະສຸກເສີນ, ແລະອີກຝ່າຍໜຶ່ງກໍຖືກພົບວ່າຂາດການຕຽມພ້ອມ. ອຸປະນິສັຍຈະຖືກເປີດເຜີຍໂດຍສະພາບການ. ພາວະສຸກເສີນຈະເຜີຍໃຫ້ເຫັນເນື້ອແທ້ອັນຈິງຂອງອຸປະນິສັຍ. ພົບໄດ້ອັນກະທັນຫັນແລະບໍ່ຄາດຄິດ, ການສູນເສຍບຸກຄົນອັນເປັນທີ່ຮັກ, ຫຼືວິກິດການ, ຄວາມເຈັບປ່ວຍຫຼືຄວາມທຸກລະທົມອັນບໍ່ຄາດຜັນ, ສົ່ງໃດກໍຕາມທີ່ນຳຈິດວິນຍານໃຫ້ເຂົ້າໄປຍືນປະຈັນໜ້າກັບຄວາມຕາຍ, ຈະເຜີຍໃຫ້ເຫັນພາຍໃນອັນແທ້ຈິງຂອງອຸປະນິສັຍ. ຈະບາກົດຊັດວ່າມີຄວາມເຊື່ອອັນແທ້ຈິງໃນພຣະສັນຍາແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າຫຼືບໍ່. ຈະບາກົດຊັດວ່າຈິດວິນຍານນັ້ນຖືກຄຳຈຸນໄວ້ໂດຍພຣະຄຸນຫຼືບໍ່, ແລະວ່າມັນມີຢູ່ໃນພາລະນະພ້ອມກັບໂຄມໄຟຫຼືບໍ່.

"ເວລາແຫ່ງການທົດສອບມາເຖິງທຸກຄົນ.

ເຮົາປະພຶດຕົນຢ່າງໃດພາຍໃຕ້ການທົດສອບແລະການພິສູດຂອງພຣະເຈົ້າ? ຕະກຽນຂອງເຮົາດັບລົງບໍ່? ຫຼືວ່າເຮົາຍັງຮັກສາໃຫ້ມັນລຽກໄຫມ້ຢູ່? ເຮົາໄດ້ຕຽມພ້ອມສຳລັບທຸກເຫດການສຸກເສີນໂດຍການຜູກພັນຂອງເຮົາກັບພຣະອົງຜູ້ຊົງເຕັມປຽມດ້ວຍພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງຫຼືບໍ່? ພຣະພົມມາຈາຣິຫຳຄົນຜູ້ສະຫລາດບໍ່ອາດຖ່າຍທອດລັກສະນະນີ້ໄສຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ພຣະພົມມາຈາຣິຫຳຄົນຜູ້ໃດໄດ້.

ລັກສະນະນີ້ໃສຈຳເປັນຕ້ອງຖືກຫຼຸດລົງໂດຍເຮົາແຕ່ລະຄົນເອງ. ມັນບໍ່ອາດຖືກໂອນໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນໄດ້, ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ອື່ນອາດຈະເຕັມໃຈສະຫລະກໍຕາມ. ໃນຂະນະທີ່ຄວາມເມດຕາຍັງຄົງຢູ່ນັ້ນ ມີຫຼາຍຢ່າງທີ່ເຮົາສາມາດເຮັດເພື່ອກັນແລະກັນ. ເຮົາສາມາດສະແດງລັກສະນະນີ້ໄສຂອງພຣະຄຣິດ.

ເຮົາສາມາດໃຫ້ຄຳເຕືອນຢ່າງສັດຊື່ແກ່ຜູ້ທີ່ຫຼົງຜິດ. ເຮົາສາມາດຕຳນິ, ຕັກເຕືອນ, ດ້ວຍຄວາມອົດທົນຢ່າງຍິ່ງແລະດ້ວຍຄຳສອນ, ນຳຄຳສອນແຫ່ງພຣະຄຳອັນບໍ່ລົບລຸກໃນດວງໃຈ.

ເຮົາສາມາດມອບຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈຈາກໃຈຈົງ. ເຮົາສາມາດອະທິຖານກັບກັນແລະເພື່ອກັນແລະກັນ.

ໂດຍການດຳເນີນຊີວິດຢ່າງລະມັດລະວັງ, ໂດຍການຮັກສາຄຳສັນທະນາອັນບໍ່ລົບລຸກ,

ເຮົາອາດໃຫ້ແບບຢ່າງໄດ້ວ່າຄຣິດສະຕຽນຄວນເປັນຢ່າງໃດ;

ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດໃຫ້ແບບແຫ່ງລັກສະນະນີ້ໄສຂອງຕົນແກ່ຄົນອື່ນໄດ້.

ຂໍໃຫ້ເຮົາພິຈາລະນາຢ່າງສົມຄວນເຖິງຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ເຮົາຈະຖືກຊ່ອຍໃຫ້ລັອດ,

ບໍ່ແມ່ນໃນຖານະເປັນກຸ່ມຄະນະ, ແຕ່ໃນຖານະເປັນແຕ່ລະບຸກຄົນ.

ເຮົາຈະຖືກພິພາກສາຕາມລັກສະນະນີ້ໄສທີ່ເຮົາໄດ້ຫຼຸດມາຂຶ້ນ.

ການລະເລີຍທີ່ຈະຕຽມຈິດວິນຍານສຳລັບນິ້ວນດອນ,

ແລະການເລືອນການກະທຳສັນຕິກັບພຣະເຈົ້າໄປຈົນເຖິງທົ່ງຕຽງມໍລະນານັ້ນ, ເປັນອັນຕະລາຍຢ່າງຍິ່ງ.

ດ້ວຍການກະທຳປະຈຳວັນໃນຊີວິດ, ດ້ວຍຈິດໃຈທີ່ເຮົາສະແດງອອກ,

ເຮົາຈຶ່ງກຳນົດຈຸດໝາຍປາຍທາງນິ້ວນດອນຂອງເຮົາ. ຜູ້ທີ່ສັດຊື່ໃນສົງຄົມອ້ອມຫຼັກ

ກໍສັດຊື່ໃນສົງຄົມຊົນກັນ. ຖ້າເຮົາໄດ້ເອົາພຣະຄຣິດເປັນແບບຢ່າງຂອງເຮົາ,

ຖ້າເຮົາໄດ້ດຳເນີນແລະເຮັດວຽກຕາມພຣະອົງໄດ້ປະທານແບບຢ່າງໄວ້ແກ່ເຮົາໃນຊີວິດຂອງພຣະອົງເອງ,

ເຮົາກໍຈະສາມາດພົບໜ້າກັບຄວາມປະຫລາດອັນເຄັ່ງໂຂງທີ່ຈະມາເຖິງເຮົາໃນປະສົບການຂອງເຮົາ,

ແລະກ່າວຈາກໃຈຂອງເຮົາວ່າ, 'ບໍ່ແມ່ນຕາມໃຈຂ້ານ້ອຍ, ແຕ່ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ຂໍໃຫ້ສຳເລັດເຖິງ.'"

"ໃນເວລາແຫ່ງການທົດສອບ ຄືເວລາທີ່ພວກເຮົາກຳລັງດຳລົງຢູ່ນີ້ ພວກເຮົາຄວນພິຈາລະນາເງື່ອນໄຂແຫ່ງຄວາມລອດຢ່າງສະຫງົບ ແລະດຳເນີນຊີວິດຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຄວນຝຶກຝົນ ແລະອົບຮົມຕົນເອງ ຊົ່ວໂມງຕໍ່ຊົ່ວໂມງ ແລະມື້ຕໍ່ມື້ ໂດຍລະບຽບວ່າໃນອັນຮອບຄອບ ເພື່ອປະຕິບັດທຸກໜ້າທີ່. ພວກເຮົາຄວນຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ແລະຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູຄຣິດ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ມາ. ໃນທຸກການທົດສອບ ນີ້ເປັນສິດພິເສດຂອງພວກເຮົາ ທີ່ຈະອາໄສພຣະອົງຜູ້ໄດ້ຕັດວ່າ, 'ໃຫ້ເຂົາຈັບຍຶດກຳລັງຂອງເຮົາ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ສ້າງສັນຕິສຸກກັບເຮົາ; ແລະເຂົາຈະສ້າງສັນຕິສຸກກັບເຮົາ.' ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດວ່າ ພຣະອົງຊົງເຕັມພຣະໂທຫຼາຍກວ່າບົດາມານດາຈະໃຫ້ເຂົາຈິດເກ່ວລູກຂອງຕົນ ທີ່ຈະປະທານພຣະວິນຍານບໍລິສຸດແກ່ພວກເຮົາ. ດັ່ງນັ້ນ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາມີນ້ຳມັນແຫ່ງພຣະຄຸນຢູ່ໃນພາລະນະຂອງເຮົາຄຽງຄູ່ກັບຕະກຽງຂອງເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ຖືກພົບຢູ່ໃນພວກທີ່ຖືກເປັນພາບແທນວ່າເປັນຍິງພົມມະຈາລືໆ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຕຽມພ້ອມທີ່ຈະອອກໄປຮັບເຈົ້າບ່າວ." Review and Herald, September 17, 1895.

ທຸງໝາຍຂອງຫນັງແສນສະຖິຕິສະພາ, ຜູ້ຊົງໄດ້ຖືກເປັນແບບໄວ້ໂດຍການຮັບສຸໜັດຂອງອັບຮາຮາມ ແລະ ແບດຊີວິດບົນນາວາ, ຄືເຫຼົ່າພົມມະຈັນຜູ້ມີບັນຍາໃນຄຳອຸປະມາ ຜູ້ສະທ້ອນພຣະລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດຢ່າງສົມບູນໃນວິກິດການທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວນີ້. ນັບວ່າເໝາະສົມຢ່າງຍິ່ງທີ່ ຊຸດິເຕີ ໄວທ໌ ໄດ້ບັດທ້າຍຂໍຄວາມນັ້ນດ້ວຍການອ້າງເຖິງເອຊາຢາ, ເພາະວ່ານັ້ນເປັນຂໍ້ພຣະຄຳພິກັກວ່າເຖິງໂດຍກົງເຖິງເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງຫນັງແສນສະຖິຕິສະພາ.

ໃນວັນນັ້ນ ຈົ່ງຂັບຮ້ອງເຖິງນາງວ່າ, "ສວນອະງຸ່ນແຫ່ງເຫຼືອອະງຸ່ນສີເດງ. ເຮົາຄືພຣະເຢໂຫວາ ເປັນຜູ້ຮັກສາມັນ; ເຮົາຈະລົງນຳໃຫ້ມັນທຸກຂະນະ: ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດທຳອັນຕະລາຍແກ່ມັນ, ເຮົາຈະຮັກສາມັນທັງກາງຄືນແລະກາງວັນ. ຄວາມພໍໃຈໃນເຮົາ: ຜູ້ໃດໜ້າຈະຕັ້ງຝຸ່ມໝາມແລະໝາມແຫຼມເຂົ້າຕໍ່ສູ້ເຮົາໃນຍາມສົງຄາມ? ເຮົາຈະຢ່າງຜ່ານພວກມັນໄປ, ເຮົາຈະເຜົາພວກມັນໃຫ້ໝົດດ້ວຍກັນ. ຫຼືນີ້ຊັ້ນ ໃຫ້ລ້າວຍຶດໝັ້ນໃນພະລັງຂອງເຮົາ, ເພື່ອລາວຈະໄດ້ປະນີປະນອມກັບເຮົາ; ແລະລາວຈະປະນີປະນອມກັບເຮົາ. ພຣະອົງຈະໃຫ້ຜູ້ທີ່ມາຈາກຢາໂຄບຝັງຮາກລົງ: ອົດສະຣາເອນຈະຜຸດດອກແລະແຕກໜູ່, ແລະຈະເຕັມໜ້າໂລກດ້ວຍຜົນ. ພຣະອົງໄດ້ຕັດເຂົ້າ ເໝືອນດັ່ງທີ່ພຣະອົງຕັດຜູ້ທີ່ຕັດເຂົ້າຫຼື? ຫຼືເຂົ້າຖືກຂ້າ ຕາມຢ່າງການຂ້າລ້າງຂອງຜູ້ທີ່ຖືກເຂົ້າຂ້າຫຼື? ໃນຂອບເຂດອັນພໍສົມ, ເມື່ອມັນແຕກຫນຸ່ມອອກມາ, ພຣະອົງຈະໂຕ້ແຍ້ງກັບມັນ: ພຣະອົງຍັບຍັງລົມຮຸນແຮງຂອງພຣະອົງໄວ້ໃນວັນແຫ່ງລົມຕາເວັນອອກ. ເພາະສະນັ້ນ ຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຢາໂຄບຈະຖືກຊາລະໃຫ້ບໍລິສຸດ; ແລະນີ້ແມ່ນຜົນທັງໝົດເພື່ອການນຳບາບຂອງເຂົາອອກໄປ; ເມື່ອເຂົາເຮັດຫນ້າທັງໝົດຂອງແທ່ນບູຊາໃຫ້ເປັນເໝືອນຫນີບຸນຂາວທີ່ຖືກຕັດໃຫ້ແຕກອອກ, ບັນດາເສົາອາເຊຣາແລະຮູບຄຳຮົບຈະບໍ່ຕັ້ງຢູ່ອີກ. ແຕ່ເມື່ອທຶມບີອັມປາການແນ່ນອນຈະຮ້າງເບົາ, ແລະທີ່ຢູ່ອາໄສຈະຖືກປະຖົມ, ແລະຖືກປ່ອຍໄວ້ເໝືອນຖົນກັ້ນດານ: ທຶນີ້ລຽງໆຈະຫາກົນ, ແລະມັນຈະນອນລົງທຶນີ້, ແລະກົນກຶງກຶງຂອງມັນຈົນໝົດ. ເມື່ອກຶງກຶງຂອງມັນແຫ້ງແລ້ວ, ມັນຈະຖືກຫັກອອກ: ພວກຜູ້ຍິງຈະມາ ແລະເອົາພວກມັນໄປຈຸດໄຟ: ເພາະພວກເຂົາເປັນປະຊາຊົນທີ່ຂ້າດຄວາມເຂົ້າໃຈ: ເພາະສະນັ້ນ ພຣະອົງຜູ້ຊົງສ້າງພວກເຂົາຈະບໍ່ຊົງເມດຕາພວກເຂົາ, ແລະພຣະອົງຜູ້ຊົງປັບແຕ່ງພວກເຂົາຈະບໍ່ຊົງສຳແດງຄວາມໃຜດປານຕໍ່ພວກເຂົາ." ເອຊາຢາ 27:2-11.

ໃນ "ວັນແຫ່ງລົມຕາເວັນອອກ," ເມື່ອຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຢາໂຄບກຳລັງຖືກຊາລະອອກ, ແລະຄົນອີກຈຳພວກໜຶ່ງຄື "ປະຊາຊົນຜູ້ຂ້າດຄວາມເຂົ້າໃຈ" ກຳລັງຖືກຮອບຮວມແລະເຜົາໄໝ້

ນັ້ນແມ່ນເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງໜັງແສນສີໝືນສີພັນຄົນ. ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປາຖະໜາຈະສ້າງສັນຕິກັບພຣະຄຣິດກໍອາດເຮັດໄດ້, ແຕ່ຄວາມເຄືອນໄຫວສຸດທ້າຍນັ້ນດຳເນີນໄປຢ່າງຮວດເລ້ວ.

ພວກປະໂລຫິດຈະຕ້ອງມີອາຍຸສາມສິບປີເມື່ອເລີ່ມຮັບໃຊ້, ແລະໜັງແສນສີໝືນສີພັນນັ້ນແມ່ນອານາຈັກແຫ່ງປະໂລຫິດຂອງເປໂຕ ຜູ້ຊົງຟົນຟູພັນທະສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ພວກທ່ານກໍ່ເຊັນກັນ, ເປັນດັ່ງກ່ອນຫົນທົມຊີວິດ, ກຳລັງຖືກກໍ່ສ້າງຂຶ້ນເປັນເຮືອນຝ່າຍວິນຍານ, ເປັນປະໂຫຍດອັນບໍລິສຸດ, ເພື່ອຖອດອອກຈາກຝ່າຍວິນຍານ, ອັນເປັນທີ່ພຣະໄທແກ່ພຣະເຈົ້າໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດ. 1 ເປໂຕ 1:5

ພວກປະໂລຫິດໄດ້ຖືກຕຸງມໂວໄດ້ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃນພິທີຈົມຕັ້ງເປັນເວລາແປດມື້; ດັ່ງນັ້ນ ຈຳນວນແປດຈຶ່ງເປັນສັນຍະລັກຂອງຖານະປະໂຫຍດຜູ້ຖືກຈົມຕັ້ງທີ່ຢູ່ພາຍໃນຫົບ.

ໄມໄທ້ຂອງອາໂຣນ

ຖານະປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບການຈົມຕັ້ງຂອງຄົນໜັງແສນສີໝືນສີພັນ ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ພາຍໃນຫົບພັນທະສັນຍາ ໂດຍໄມໄທ້ຂອງອາໂຣນທີ່ແຕກຫັກ. ເມື່ອໄມໄທ້ຂອງອາໂຣນແຕກຫັກ, ມັນໄດ້ສະແດງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງອາໂຣນກັບໄມໄທ້ອື່ນໆຂອງບັນດາເຜົ່າອື່ນອາດອນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຕກຫັກ. ໃນພຣະຄຳພີ, ຜົນເປັນສັງເກດໃຫ້ພົດພັນແຕກຫັກ.

ຄຳພະຍາກອນທັງປວງລ້ວນແຕ່ກ່າວເຖິງວັນສຸດທ້າຍ; ດັ່ງນັ້ນ ໄມໄທ້ແຫ່ງຖານະປະໂຫຍດຂອງອາໂຣນ ຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການຈົມຕັ້ງຂອງຄົນໜັງແສນສີໝືນສີພັນ ໃນສະພາບການທີ່ສອດຄ່ອງກັບເອລີຍາຢູ່ເຂົ້າກາເມນ ແລະກັບພວກມົນເລໂຮຕໃນປີ 1844. ນີ້ກ່າວເຖິງຈຸດເວລາທີ່ມີການແຍກແຍະຢ່າງແຈ້ງເຈນລະຫວ່າງຂ່າວສານອັນແທ້ ແລະຂ່າວສານອັນບອມຂອງຜົນປາຍ. ການແຍກແຍະນັ້ນຖືກກະທຳໂດຍໂຢເອນ ເມື່ອທ່ານລະບຸວ່າ “ເຫຼົ່າອະງຸ່ນໃໝ່” ຖືກຕັດຂາດໄປຈາກຄົນຈຳພວກໜຶ່ງ. ຈຳພວກທີ່ “ເຫຼົ່າອະງຸ່ນໃໝ່” ຖືກຕັດຂາດໄປຈາກປາກຂອງເຂົາ ຄືພວກຄົນເມົາຂອງເອຟຣາອິມຕາມທີ່ເອຊາຢາກ່າວເຖິງ. ພວກເຂົາຍັງແມ່ນຄົນທີ່ກ່າວຫາພວກສາວິກວ່າເມົາໃນວັນເພນເຕກອດ ແລະພວກເຂົາຄືພວກກະບົດໃນປີ 1888 ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມບັນພະບຸລຸດຂອງຕົນ ຜູ້ຊົງເປັນພວກກະບົດໃນປີ 1863. ແນວຄຳພະຍາກອນທັງໝົດເຫຼົ່ານັ້ນສອດຄ່ອງກັບແນວໜັງຊົງຊິດສະເຕໂວທໄດ້ລະບຸວ່າເກີດຂຶ້ນເມື່ອໂລກຕະຫຼົກວ່າອາດເວນຕີສິມໄດ້ຮູ້ເລື່ອງລູກໄຟແຫ່ງແນວຊວິມາປະມານໜັງຮ້ອຍຊາວຫ້າປີແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ເຄີຍເວົ້າຫຍັງເລີຍ.

8, ແປດສິບ ແລະ 81

ເລກສາມສິບ ແລະ ເລກແປດ ເປັນສັນຍາລັກຂອງຖານະປະໂຫຍດຂອງຄົນໜັງແສນສີໝືນສີພັນ ຜູ້ຊົງເປັນທຸງສັນຍາແຫ່ງວັນສຸດທ້າຍ ອັນເປັນຕົວແທນແຫ່ງການປະສານກັນຂອງພຣະພາວະ ແລະ ມະນຸດພາວະ. ເລກແປດເປັນສ່ວນສິບຂອງເລກແປດສິບ ຊຶ່ງເປັນເລກຂອງປະໂຫຍດຜູ້ກຳຫານແປດສິບຄົນ ຜູ້ທີ່ຮ້ວມກັບມະຫາປະໂຫຍດໄດ້ຕັດຕ້ານກະສັດອຸດຊີຍາ ຜູ້ຊົງໄດ້ພະຍາຍາມຖອດອອກຈາກພັນທະບັງຄັບບໍລິສຸດ. ເລກແປດສິບເອັດ ເປັນຕົວແທນຂອງພຣະພາວະທີ່ປະສານກັບມະນຸດພາວະ ໃນບໍລິບົດຂອງຖານະປະໂຫຍດແຫ່ງຄຣິດຕະຈັກຜູ້ມີໃຊ້. ປະຫວັດຂອງການກະບົດຂອງອຸດຊີຍາເຊື່ອມໂຍງຖານະປະໂຫຍດແຫ່ງເລກແປດສິບເອັດນັ້ນ ເຂົ້າກັບວິກິດການດຽວກັນຢ່າງແນ່ນອນ ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບການກະບົດຂອງ Ptolemy

ພາຍຫຼັງຍຸດທະການຮາເຟຍ ໃນທັນທີ. ບັນດາສາດສະດາທຸກທ່ານລ້ວນຊື່ອກເຖິງວັນສຸດທ້າຍ ດັ່ງນັ້ນ ຖານະປະໂຫຍດແຫ່ງພຣະພາວະທີ່ປະສານກັບມະນຸດພາວະ ຊຶ່ງເປັນຖານະປະໂຫຍດຂອງຄຣິດຕະຈັກຜູ້ມີໄຊ ອັນປະກອບຂຶ້ນດ້ວຍປະໂຫຍດມະນຸດແບດສົບຄົນ ແລະ ມະຫາປະໂຫຍດຜ່ານພຣະອົງໜຶ່ງພຣະອົງ ຈົ່ງຖືກລະບຸໄວ້ໃນປະຫວັດສາດທີ່ໄດ້ລົມຂຶ້ນໃນປີ 2014 ເມື່ອສົງຄາມຢູເຄຣນໄດ້ຖືກລົດລົມ.

ບົດກາງຂອງແນວສົບສອງບົດໃນພຣະທຳປະຖົມມະການ ຄືບົດທີສິບເຈັດ. ຂ້າງຂອງແນວສົບສອງບົດນັ້ນ ຄືຂໍ້ທີ່ຊາວສອງ. ຂໍ້ທີ່ຊາວສອງເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການສົນສຸດຢ່າງຊັດເຈນຂອງການສົນທະນາລະຫວ່າງພຣະ ຈັກກັບອັບຮາຮາມ ຊຶ່ງໄດ້ລົມຂຶ້ນໃນຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊື່ອກວ່າຂໍ້ທີ່ຊາວສອງເປັນຈຸດສົນສຸດຂອງແນວຄຳພະຍາກອນໜຶ່ງ ຊຶ່ງຖືລາຍເຊັນຂອງອັກສອນຮົບຮຸ່ງຊາວສອງຕົວ. ຂ້າງຂອງແນວຊາວສອງຂໍ້ນັ້ນ ຄືຂໍ້ທີ່ສົບເອັດ ຊຶ່ງໃນທາງກັບກັນກໍເປັນຂ້າງຂອງສາມຂໍ້ທີ່ຊື່ອກເຖິງທຸກໆຂອງຜູ້ໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີໂພນ. ເພາະສະນັ້ນ ຂໍ້ທີ່ສົບເອັດຈຶ່ງເປັນຂ້າງຂອງສາມຂໍ້ທີ່ແຍກອອກຢ່າງຈຳແນກໄດ້ ແລະຂໍ້ທີ່ສົບເອັດນັ້ນສຳຖືຄວາມຈິງຫຼັກ ບ່ວນແຕ່ຂອງຊາວສອງຂໍ້ທີ່ນັ້ນ ແຕ່ຍັງຂອງສາມຂໍ້ທີ່ມັນຢູ່ພາຍໃນນັ້ນດ້ວຍ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊື່ອກວ່າຂໍ້ທີ່ສົບເອັດແລະຊາວສອງເປັນຈຸດລົມຕົ້ນແລະຈຸດສົນສຸດຂອງແນວຄວາມຄິດຫຼັກ. ດັ່ງນັ້ນ ຂໍ້ທີ່ສົບເອັດເຖິງຊາວສອງໃນບົດທີສິບເຈັດ ຈຶ່ງເປັນຫົວຂໍ້ຫຼັກຂອງບົດທີສິບເອັດເຖິງຊາວສອງ.

ກາງຂອງບົດທີສິບເອັດຈົນເຖິງບົດທີ່ຊາວສອງໃນພຣະທຳມັດທາຍ ຄືບົດທີສິບຫົກ.

ແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງກຳລັງບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ ຢ່າບອກຜູ້ໃດວ່າ ພຣະອົງຄືພຣະເຢຊູ ພຣະຄຣິດ. ມັດທາຍ 16:20

ເຊັ່ນດຽວກັບຈຸດກາງຂອງພຣະຄຳປະຖົມມະການ, ຂໍ້ທີ່ຊາວເປັນເຄື່ອງໝາຍຈຸດສົນສຸດຂອງການສົນທະນາສະເພາະຢ່າງໜຶ່ງ ຊຶ່ງໄດ້ລົມຕົ້ນໃນຂໍ້ທີ່ສົບສາມ ເມື່ອພຣະຄຣິດແລະພວກສາວົກໄດ້ມາເຖິງເມືອງເຊລາເຣຍາ ຟີລິບປີ.

ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດເຂົ້າໄປໃນເຂດແດນເມືອງກາຍຊາເຣຍາ ຟີລິບປີ, ພຣະອົງຊົງຖາມພວກສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ, “ຜູ້ຄົນທັງຫລາຍເວົ້າກັນວ່າ ເຮົາ ບຸດມະນຸດ ເປັນຜູ້ໃດ?” ພວກເຂົາທູນຕອບວ່າ, “ບາງຄົນວ່າເປັນໂຢຮັນ ຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ; ບາງຄົນວ່າເປັນເອລີຢາ; ແລະຄົນອື່ນໆວ່າເປັນເຢເຣມີຢາ ຫລືເປັນຜູ້ພະຍາກອນຄົນໜຶ່ງ.” ພຣະອົງຊົງຖາມພວກເຂົາວ່າ, “ແລ້ວພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າ ເຮົາ ເປັນຜູ້ໃດ?” ຊີໂມນ ເປໂຕ ທູນຕອບວ່າ, “ພຣະອົງຄືພຣະຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່” ແລະພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຊີໂມນ ບາຣໂຢນາ, ທ່ານເປັນສຸກ, ເພາະວ່າເນື້ອໜັງແລະເລືອດບໍ່ໄດ້ເປັນເສຍສົງໄສແກ່ທ່ານ, ແຕ່ເປັນພຣະບິດາຂອງເຮົາຜູ້ສະຖິດໃນສະຫວັນ. ແລະເຮົາກໍຂໍບອກທ່ານດ້ວຍວ່າ ທ່ານຄືເປໂຕ, ແລະເທິງສຳລານີ້ ເຮົາຈະສ້າງຄຣິສຕະຈັກຂອງເຮົາໄວ້; ແລະປະຕູແຫ່ງນະລົກຈະມີໄຊຊະນະເໝືອນຄຣິສຕະຈັກນັ້ນບໍ່ໄດ້. ເຮົາຈະມອບກະແຈແຫ່ງອານາຈັກສະຫວັນໃຫ້ແກ່ທ່ານ; ແລະສົງໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານຜູກໄວ້ໃນແຜ່ນດິນໂລກ ກໍຈະຖືກຜູກໄວ້ໃນສະຫວັນ; ແລະສົງໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານປັດອອກໃນແຜ່ນດິນໂລກ ກໍຈະຖືກປັດອອກໃນສະຫວັນ.” ແລ້ວພຣະອົງຊົງກຳລັງພວກສາວົກວ່າ ຢ່າບອກຜູ້ໃດເລີຍວ່າ ພຣະອົງຄືພຣະເຢຊູຜູ້ເປັນພຣະຄຣິດ. ມັດທາຍ 16:13–20.

ຮາເຟຍ ແລະ ປານີອຸມ

ບ່ວນແຕ່ຄວາມຕອນກາງຂອງມັດທາຍເປັນການສົນທະນາແລະຫົວຂໍ້ທີ່ແຕກຕ່າງອອກຕ່າງຫາກເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ດັ່ງທີ່ສັນຍະລັກແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃນຄຳພະຍານຂອງ Genesis ສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະການແຫ່ງ Raphia, ການສົນທະນາຂອງມັດທາຍກໍເກີດຂຶ້ນໃນ Caesarea Philippi ຊຶ່ງກໍຄື Panium. Panium ໃນຂໍ້ສົບຫ້ຂອງ Daniel ບົດທີສິບເອັດ ແມ່ນຈຸດກາງຂອງເສັ້ນລຳດັບສົບສອງບົດຂອງມັດທາຍ, ແລະ Raphia ໃນຂໍ້ສົບເອັດຂອງ Daniel ບົດທີສິບເອັດ ແມ່ນຈຸດກາງຂອງເສັ້ນລຳດັບສົບສອງບົດຂອງ Genesis.

ໄລຍະ 250 ປີທີ່ລົງຕົ້ນໃນປີ 457 ກ່ອນ ຄ.ສ. ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 207 ກ່ອນ ຄ.ສ., ຊຶ່ງເປັນຈຸດກາງລະຫວ່າງ Raphia ໃນຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ ແລະ Panium ໃນຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່, ອັນເປັນບ່ອນທີ່ໝາຍສຳຄັນແຫ່ງການຕັດຜົວຂອງອັບຣາຮາມ ແລະຄຳສາລະພາບຂອງເປໂຕເກຣັກບຸກຄົນ. ໃນແນວເລື່ອງຂອງພຣະທຳມັດທາຍ, ເປໂຕກຳລັງເປັນພະຍານເຖິງການທົດລອງຮັບຮູ້ພຣະຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນການຮັບບັບຕິສະມາຂອງພຣະອົງ.

ຊີໂມນ ຫມາຍເຖິງ "ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນ" ແລະ ບາຣໂຢນາ ຫມາຍເຖິງ "ບຸດແຫ່ງນັກເຂົ້າ." ຊີໂມນເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຂ່າວສານແຫ່ງພິທີບັບຕິສະມາຂອງພຣິດ, ເມື່ອພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ລົງມາໃນຮູບຮ່າງຂອງນັກເຂົ້າ. ພິທີບັບຕິສະມາຂອງພຣິດເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840, ເມື່ອທູດສະຫວັນຜູ້ມີຮິດເດດໃນພຣະນິມິດ ບົດ 10 ໄດ້ລົງມາ. ທູດສະຫວັນອົງດຽວກັນນັ້ນໄດ້ລົງມາໃນວັນທີ 9/11. ເປໂຕເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ຮັບຮູ້ 9/11 ວ່າເປັນຂ່າວສານແຫ່ງການທົດສອບຂອງຊີວິດອາຍແຫຼ່ງຄົນໜຶ່ງແສນສີ່ປີສີ່ພັນ.

ເປໂຕເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ນຳໃຊ້ວິທີການ "ເສັ້ນຕໍ່ເສັ້ນ." ທ່ານເປັນ "ບຸດ" ຂອງນັກເຂົ້າ, ດັ່ງນັ້ນໃນຖານະບຸດທ່ານຈຶ່ງເປັນຕົວແທນເຊິ່ງສັນຍະລັກຂອງຊີວິດອາຍສຸດທ້າຍ. ເປໂຕເປັນສັນຍະລັກຂອງຊີວິດອາຍສຸດທ້າຍ, ແລະດ້ວຍການນັບເລກເຊິ່ງສັນຍະລັກຂອງຊີວິດອາຍທ່ານ ທ່ານເປັນຕົວແທນຂອງໜຶ່ງແສນສີ່ປີສີ່ພັນຄົນ. ເປໂຕເປັນຕົວແທນຂອງຊີວິດອາຍສຸດທ້າຍຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຂ່າວສານເລື່ອງການປະທານລົດເດດ ເມື່ອພຣະຄຣິດປາກົດໃນເສັ້ນຄຳພະຍາກອນ. ເປໂຕໄດ້ຈັດຈຳຂ່າວສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການບັບຕິສະມາຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະດັ່ງນັ້ນ ເປໂຕຈຶ່ງສາມາດລະບຸພຣະເຢຊູວ່າເປັນພຣະຜູ້ຖືກເຈົ້າ, ຊຶ່ງໃນພາສາເຮັບເຮັດເອີ້ນວ່າ Messiah ແລະໃນພາສາກຣີກເອີ້ນວ່າ Christ. ເປໂຕເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມິດບົດ 18 ຜູ້ທີ່ລົງມາໃນວັນທີ 9/11 ນັ້ນ ກໍໄດ້ລົງມາແລ້ວໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ເຊັ່ນກັນ. ເປໂຕເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ເຂົ້າໃຈ 9/11 ວ່າເປັນໝູ່ໝາຍ ຊຶ່ງຈະຖືກສະຖາປະນາໄດ້ເດີມຄຳພະຍາຍາມຂອງສອງຫຼັກສາມເສັ້ນເທົ່ານັ້ນ.

ຄຳສາລະພາບຂອງເປໂຕແມ່ນວ່າ 9/11 ຊຶ່ງອີກເຖິງການມາເຖິງຂອງໄຟອົບັດປະການທຶສາມ ຊຶ່ງເປັນຂ່າວສານແຫ່ງການທົດສອບສຳລັບຊີວິດອາຍສຸດທ້າຍ. ຄຳສາລະພາບນັ້ນແມ່ນຈຸດທີ່ຊີວິດຖືກປ່ຽນ. ອັບຣາຮາມຢູ່ທີ່ Raphia ແລະ ເປໂຕຢູ່ທີ່ Panium, ກ່ອນໜ້າກາງແຂນເລັກນ້ອຍ. ລະຫວ່າງ Panium ແລະ ກາງແຂນ ເປໂຕຈະໄປຢູ່ຢູ່ຢູ່ຢູ່ແຫ່ງການຊົງປ່ຽນຮູບ. ທີ່ Panium ນີ້ເຮົາຈະພົບຊີໂມນຖືກປ່ຽນເປັນເປໂຕ ເມື່ອລາວໄດ້ກ່າວຄຳສາລະພາບຂອງຂ່າວສານແຫ່ງການທົດສອບສຳລັບຊີວິດອາຍຂອງລາວ. ສຳລັບໜຶ່ງແສນສີ່ປີສີ່ພັນນັ້ນ ຂ່າວສານແຫ່ງການທົດສອບນັ້ນຄື ອິດສະລາມແຫ່ງໄຟອົບັດປະການທຶສາມ ຊຶ່ງໄດ້ມາເຖິງໃນປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນໃນເຫດການ 9/11.

ການລົງຕົ້ນແຫ່ງການທົດສອບຂອງລັດທິເອດເວັນຕິສ ໄດ້ລົງຂຶ້ນທີ່ 9/11, ແລະໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງການທົດສອບຂອງລັດທິເອດເວັນຕິສ ຂ່າວສານແຫ່ງອິດສະລາມຂອງອົບັດຄັ້ງທຶສາມ ໄດ້ຊີ້ບອກວ່າເວລາໃດ ແລະ ບ່ອນໃດທີ່ຊີວິດຂອງຊີໂມນຖືກປ່ຽນ. ຂ່າວສານທີ່ເປໂຕເຂົ້າໃຈໃນຕອນສຸດທ້າຍ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ໄດຍຂ່າວສານຂອງ 9/11 ໃນຕອນລົງຕົ້ນ ແມ່ນຂ່າວສານທີ່ຖືກແກ້ໄຂຂອງລູກໄຟແຫ່ງ Nashville. ທີ່ນັ້ນ ງານສະຫຼອງແຫ່ງສຽງແກ້ເຂົ້າມາເຖິງ ຄຽງຄູ່ກັນກັບການສະເດັດຂຶ້ນຂອງທຸກໝາຍ ແລະ ປະຕູທີ່ປິດລົງຂອງວັນແຫ່ງການລົບບາບ.

ພວກເຮົາຈະດຳເນີນເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ໄປໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.